

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4. júna 2008 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **J. K.** pre pokus trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. j/ Trestného zákona a iné účinných do 1. januára 2006 o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 27. marca 2008, sp. zn. 2 Ntok 2/2007, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného **J. K.**
sa z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 21. januára 2006, sp. zn. 2 T 8/05, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. marca 2006, sp. zn. 3 To 20/2006, bol obvinený **J. K.** uznaný za vinného z pokusu trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. j/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 26. septembra 2003 okolo 19.45 hod. v stave jednoduchej opitosti ľahkého stupňa na terase pred vchodom hotela E. v P. na ulici W., pristúpil k podnapitému M. B., nar. 12. júna 1944, tlačiacemu bicykel v hodnote 10 000 Sk, ktorý mu chcel vziať ťahaním, mykaním, napadnutý sa tomu aktívne bránil aj kopaním, obžalovaný

na to vybral nôž – motýlik s dĺžkou čepele 82 mm a šírkou čepele na najširšom mieste 17 mm a držiak ho v pravej ruke pristúpil k napadnutému a tohto týmto nožom bodol štyrikrát veľkou intenzitou, prudkosťou a rýchlosťou spredu a to raz do hrudníka vpredu v strede a trikrát do prednej časti brucha, čím napadnutému spôsobil bodnorenú ranu na hrudníku vpredu v oblasti prsnej kosti s dĺžkou rany 20 mm, s dĺžkou bodného kanála 20-30 mm pretínajúcu kožu, podkožie, zastavujúcu sa na kosti prsnej, kde čepeľ vyryla ryhu, bodnorenú ranu na bruchu 30 mm od strednej čiary vľavo s dĺžkou rany 20 mm, s dĺžkou bodného kanála 100 - 130 mm prenikajúcu brušnou stenou do dutiny brušnej, prepichujúcu veľkú predsteru a tenké črevo, bodnorenú ranu na bruchu 80 mm od strednej čiary vľavo s dĺžkou rany 20 mm, s dĺžkou bodného kanála 100 -130 mm prenikajúcu brušnou stenou do dutiny brušnej, prepichujúcu veľkú predsteru a tenké črevo, končiacu na poranenom okruží tenkého čreva a bodnorenú ranu na bruchu 150 mm od stredovej čiary vľavo s dĺžkou rany 20 mm, s dĺžkou bodného kanála 100 –130 mm prenikajúcu brušnou stenou do dutiny brušnej, prepichujúcu veľkú predsteru a tenké črevo končiacu na poranenom okruží tenkého čreva, čo si vyžiadalo liečbu a práceneschopnosť poškodeného do 1. novembra 2003, pričom k smrteľnému následku nedošlo iba zhodou okolností na vôli obžalovaného nezávislých, k odcudzeniu bicykla nedošlo pre intenzívny odpor poškodeného a pre prítomnosť náhodných chodcov.

Za to bol obvinený J. K. odsúdený podľa § 219 ods. 2, § 29 ods. 1 Tr. zák. na výnimočný trest odňatia slobody vo výmere 15 a ½ (pätnásť a pol) roka.

Podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do III. (tretej) nápravnovýchovnej skupiny.

Podľa § 55 ods. 1 písm. a/ ods. 6 Tr. zák. mu súd uložil aj trest prepadnutia veci – skladacieho noža zvaného motýlik, striebornej farby s čepeľou dĺžky 82 mm a šírky 17 mm na najširšom mieste čepele, pričom vlastníkom prepadnutej veci sa stal štát.

Podľa § 72 ods. 2 písm. b/ ods. 4 Tr. zák. mu súd uložil aj ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. bol obvinený J. K. zaviazaný nahradiť škodu V., M., B. vo výške 15 951 Sk titulom vynaložených nákladov na dopravu a liečenie poškodeného a M. B., bytom V., okres P. vo výške 12 825 Sk titulom bolestného.

Podľa § 229 ods. 2 Tr. por. bol poškodený M. B. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na konanie o veciach občianskoprávných.

Písomným podaním zo dňa 31. marca 2006, ktoré bolo krajskému súdu doručené 22. mája 2007 požiadal obvinený o prešetrenie jeho prípadu, pričom poukazoval na svoju nevinu s poukazom na výpoveď poškodeného, ktorý v nej uviedol, že bol napadnutý dvomi osobami. Nemohol preto uvedený skutok spáchať, ale predmetný skutok spáchali V. G. a L.. Predmetný list obvineného krajský súd posúdil vzhľadom na jeho obsah ako návrh obvineného na povolenie obnovy konania, nakoľko aj z ďalších jeho podaní vyplýva, že sa dožaduje výsluchu V. G. a muža menom L., ktorého osobu stručne popísal.

Krajský súd v Prešove na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. marca 2008 vypočul obvineného J. K. a uznesením toho istého dňa, sp. zn. 2 Ntok 2/2007, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh obvineného na povolenie obnovy konania. Senát krajského súdu dospel k záveru, že dôkaz výsluchom navrhovaného svedka V. G. nie je možné vykonať, nakoľko svedok podľa pripojeného úmrtného listu zomrel dňa 20. januára 2005. Ďalšieho navrhovaného svedka menom „L.“ taktiež nevypočul, pretože obvinený nepodal o ňom dostatočné informácie a tiež z dôvodu, že o tomto svedkovi sa zmieňoval už v pôvodnom konaní.

Proti uzneseniu krajského súdu o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy zahlásil obvinený J. K. sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí s tým, že zahlásenú sťažnosť odôvodní osobitným podaním. Včas podanú sťažnosť však do konania neverejného zasadnutia nezdôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia a konanie súdu, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu bolo správne a v súlade so zákonom.

Podľa § 394 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežné, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) – existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu.

Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnou podmienkou, ktorá spočíva v povinnosti súdu konajúceho o povolení obnovy konania, vyhodnotiť vplyv nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. Súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania nemôže hodnotiť novoobjavené dôkazy z hľadiska ich hodnovernosti, pretože takéto hodnotenie by slúžilo ako podklad pre nové rozhodnutie o vine. Napriek tomu je v tomto štádiu rozhodovania potrebné, aby súd vyhodnotil nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Je dôležité pripomenúť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch.

V nadväznosti na práve uvedené je súd konajúci o návrhu na povolenie obnovy konania na základe objavenia nového svedka povinný overiť všetky jeho tvrdenia výsluchom tak, aby mohol potom vysloviť objektívny záver o vyššej miere pravdepodobnosti (dôvodnom predpoklade), že v prípade pravdivosti týchto tvrdení

by tieto nové dôkazy „mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine“.

Krajský súd na verejnom zasadnutí nemohol z objektívnych dôvodov vykonať dôkaz výsluchom svedka V. G., pretože svedok zomrel ešte v roku 2005. Rovnako nemohol z objektívnych dôvodov vypočúť ďalšieho navrhovaného svedka „L.“, pretože na základe údajov, ktoré dal k dispozícii obvinený, nebolo možné tohto svedka stotožniť. V tejto súvislosti však treba pripomenúť, že nešlo o nové skutočnosti a dôkazy prezentované obvineným, nakoľko uvedených svedkov spomínal už v pôvodnom konaní. V posudzovanej veci teda nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine obvineného.

So zreteľom na vyššie uvedené dôvody aj najvyšší súd dospel k záveru, že v prejednávanom prípade neboli naplnené podmienky obnovy konania predpokladané ustanovením § 394 ods. 1 Tr. por. a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. musel sťažnosť obvineného J. K. ako nedôvodnú zamietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 4. júna 2008

**JUDr. Juraj K l i m e n t ,v.r.
predseda senátu**

Vyhotovil: JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: